

G A Z E T A

Wielkiego

Xięstwa

P O Z N A Ń S K I E G O.

Nakładem Drukarni Nadwornej *W. Dekera i Spółki* — Redaktor: *A. Wannowski*.

N° 65. — W Czwartek dnia 17. Marca 1836.

D o c z y t e l n i k ó w g a z e t y.

Z kończącym się pierwszym kwartałem przypominamy, iż prenumerata ćwierćroczna dla tutejszych czytelników wynosi: . . . 1 Tal. 18^g sgr.; dla zamiejscowych zaś: . . . 2 Tal.

Zamiejscowi czytelnicy odbierać będą za tę cenę **CODZIENNIE** wychodzącą gazetę na wszystkich Król. Urzędach Pocztowych w całej Monarchii.

Prenumerata egzemplarza na papierze kancelaryjnym wynosi 15 sgr. ćwierćrocznie więcej od powyższej ceny. — Nie naszą będzie winą, jeżeli dla późniejszego zamówienia w ciągu bieżącego kwartału, poprzedzające numera nie będą mogły być przesłane.

Poznań, dnia 17. Marca 1836.

Expedyca Gazet W. Dekera i Spółki.

Wiadomości zagraniczne.

N i e m c y.

Monachium, dnia 5. Marca.

Znany Pan Ouvrard, który niedawno bawił we Włoszech, miał (według zapewnienia podróżnych) na początku tego miesiąca wsiść na okręt w Genui, celem udania się do obozu Don Carlosa. Słychać iż wiezie znaczne summy pieniężne dla Don Carlosa od przyjaciół jego.

Z Frankfortu n. M., dnia 5. Marca.

Podróźni, co zimę tę przepędzili w Paryżu i mieli sposobność poznania jak najdokładniej tamecznych stosunków towarzyskich, zapewniają, że powstała po rewolucyi lipcowej sympatya między Francuzami i Anglikami co-

raz bardziej się zaciera; owszem, że miejsce jęj tu ówdzie antypatya zajmować zaczyna. — Równie jak w towarzyskiem życiu, tak też objawia się ten duch w rzeczach politycznych a mianowicie w pytaniu dotyczącem się Wschodu. Gdyby albowiem istotnie do tego przyjsć miało, żeby mocą oręża pytanie to załatwić chciano, tedy zapewne, choć nie rząd, to przynajmniej znaczna większość Francuzów odłączyłaby się od interessu Anglii.

N i d e r l a n d y a.

Z Hagi, dnia 5. Marca.

Słychać, iż Monarcha nasz przedstawił Dworowi paryżkiemu, iż nie może przyjąć nowego Francuzkiego Posła, Barona Mortier, z powodu, iż tenże ma order Lwa Belgijskiego,

a ozdoba ta nie może być widzianą na Dworze w Hadze.

Hiszpania.

Gazeta Powszechna donosi z Madrytu z dnia 20. Lutego: Kolumna, która z Guadalaxary wyszła, aby ścigać Batanera, była dnia 11. w Tiergo. Brygadier D. Narciso Lopez spotkał te wojska wieczorem o 8mej godzinie; sądząc w ciemności, że to rokoszanie, uderzył na nie dzielnie, ubił forpoczty, zabrał 40 w niewolę i wdziera się wśród gradu kul do miasta. Wtenczas dopiero, gdy z obu stron wydano okrzyki: viva Isabell, poznano się na przywidzeniu i spostrzeżono z ubolewaniem, że 16 żołnierzy niewinną się stało ofiarą tego nieszczęsnego błędu. Dowódca wojsk w Guadalaxara chwali waleczność żołnierzy okazaną i przy tej sposobności! Tymczasem nabawia Batanero, który przed dwoma tygodniami pod Trillo miał być zniesiony, całą Guadalaxarę trwoży a trzy korpusy, które z Madrytu i Kuenki wyruszyły, nie mogły go dotychczas znaleźć! Dnia 14. zabrał wspomniany Kanonik wszystkie konie pocztowe w Torremacha i Almadrones, a d. 15. wszedł z całym swoim korpusem do Atienzy. Korpus ten składa się z 240 piechoty, 60 jeźdźców i 12 mnichów. W Atienza zastał byłego Prokuradora Carvillo Mannique i uprowadził go z sobą, chcąc go, jak powiadał, przedstawić Don Carlosowi. Żadnej ofiary wykupna nie przyjmował. Dnia 17. był on w Galve, 7 mil od Atienzy, gdzie się w tymże dniu wojska królewskiego spodziewano. Wczoraj zrana stanął tu goniec z Galve z listami tamecznego księdza do rodziny Pana Carvillo, i (wedle pogłoski) z depezą do rządu, w której Batanero oświadcza, że w zamian za kilka jeńców Ex-Prokuradora wydać gotów. Wypadki te istotnie wielki rządowi przynoszą zaszczyt. — Onegdaj wieczorem o 9tej godzinie złupiono i zamordowano kucharza Sprawującego interessa Danii; ludzie, co byli w bliskości, zamiast coby mieli nieść pomoc, puciekali do domów. Nie minie tu ani dnia bez mordów i gwałtu. Władza li tylko wyborami zajęta.

Z Madrytu, dnia 28. Lutego.

W gazecie nadwornej czytamy: „Na przełożenie Posła naszego w Paryżu wydał rząd N. Króla Francuzów rozkaz drogą telegraficzną, aby Konsulowi naszemu w Oléron 4000 sztuk broni zbrojowni w Bordeaux dostarczono, w celu uzbrojenia niemi tych mieszańców dolin Nawarskich, którzy się za sptawiedliwą sprawą, której bronimy, oświadczyli. Czyn ten dowodzi dostatecznie przychylności rządu tego ku prawom uwielbianej Królowej naszej i zupełnej zgody postępowa-

nia jego z duchem i literą traktatu poczwórnego przymierza. Bylibyśmy niesprawiedliwemi, gdybyśmy pochwał tych nie mieli; też do Ministerjum hiszpańskiego i tego rozciągnąć patryoty dostojnego, który obecnie na czele jego stanął. Bo gdyby nie jego heroiczne usiłowania, gdyby nie mądre środki najdostojniejszej Regentki, gdyby Hiszpanie nie rozwijali tyle światła i umiarkowania, z których korzystano, aby stronnictwa pojednać, rząd administracyjny i spokojność publiczną przywrócić, wojska do prowadzenia wojny potrzebne zaciągnąć i porty ojczyzny dla tych otworzyć, którzy się na korzyść naszej świętej sprawy oświadczyli, trzeba by było się pozbawić udziału okazywanego teraz tak gorliwie w sprawie naszej przez mocarstwa zagraniczne, udziału, jakim nas Francya zaszczyca i na ważności ktorego każdy się z łatwością pozna; chodzi bowiem teraz o to, aby Królowej naszej 4000 nowych wyjednać wojowników, którzy jeżeliby w owych okolicach nie było takiego uniesienia a wojsko nasze nie działało tak korzystnie na ich obronę, zniewoleniby byli stanąć pod chorągwią rokoszu. Hiszpania w szacunku i miłości sprzymierzonych swoich wyższe zajmuje stanowisko, aniżeli kiedykolwiek po panowaniu Karola IV. Bezstronni ludzie i historia, będąca jeszcze bezstronniejszą od ludzi, wyrzekną, komu tę tak ważną i niespodzianą korzyść zawdzięczamy.“

Xiążę Kapuy i Miss Penelope Smith udadzą się, wedle pogłoski, do Portugalii. Słychać, że Xiążę za najwyższym rozkazem z stolicy naszej wyjeżdża.

Journal de la Haye umieścił następujące pismo z Onate, głównej kwatery Don Carlosa, z dnia 25. Lutego: „Mimo tylokrotnych oświadczeń Lorda Melbourne w Izbie wyższej, że 6 w niewolę wziętych Anglików Karolisci rozstrzelali, mogą Pana zapewnić, że dotychczas żadnego Anglika los ten nie spotkał; są oni prawie wszyscy w depocie Lazcano i oświadczają gotowość swoją wstąpienia do szeregów Don Carlosa. Dowodem to, jak dokładne Ministrowie angielscy mają wiadomości o tém, co się w Hiszpanii dzieje!! Zresztą jest to więcej jak lekkomyślnością twierdzić, że faktum podobne zaszło, nie będąc o prawdziwości onego przekonanym. — Niesie wieść, że sławny Batanero z stronnikami swemi, których liczba w pochodzie bardzo się pomnożyła, wtargnął do zamku królewskiego w Aranjuez; przecież nie ręczę za prawdę tej nowiny. W ostatnich dniach prawią gazety tutejsze o licznych kolumnach Krystynów, zajętych ściganiem tego śmiałego her-

szta; głoszono nawet, że sam Generał-Kapitan z Madrytu z wojskiem wyruszył, w celu wstrzymania pochodu jego. Doczekajmy się wypadku! Cordova stoi jeszcze w Ulzama. Aby nieczynność tę uniewinnić, powiadają jego stronnicy, że się zajmuje ożywieniem ducha ludu w tych dolinach, które się za Królową oświadczyły i do broni się garnęły na jej korzyść. Wszakże zapominają ci ludzie o tém, że jeśli 5000 żołnierzy wchodzi do wsi, licząc ledwo 200 mieszkańców i tym broń rozdawa, tedy to nie jest wielkim dowodem przywiązania, jeśli owi 200 broń tę przyjmują, wiedzą bowiem, co ich czeka, gdyby się wzbraniać mieli. Ale niech tylko Krystynowie ustąpią i mieszkańców tych dolin ich losowi zostawią, natenczas zobaczymy, jakie to ich było przywiązanie do sprawy Królowej.“

G r e c y a.

Podług listów z Aten, z dnia 28. Stycznia, zamierzali obydwaj Królowie udać się do Naulpii, dla uczczenia tamże rocznicy przybycia Króla Ottona. W stolicy i po prowincjach panowała spokojność. Ludność Aten wzrosła do 20,000 dusz. Rada Stanu czynnie się zajmowała nowym budżetem i spodziewają się, że 4 miliony drachm będzie można oszczędzić.

Rozmaite wiadomości.

Z Poznania. — Dziennik urzędowy Król. Regencyi w Poznaniu z d. 15. Marca zawiera między innemi doniesienie o jarmarku: Na wniosek Król. urzędz radczco ziemiańskiego powiatu Szamotulskiego z d. 20. z. m. podaje się niniejszem do wiadomości publicznej, iżznaczony w mieście Wronkach na dzień 16. Września r. b. jarmark z przyczyny omyłki druku w tutejszym kalendarzu niemieckim, odbędzie się dnia 17. Października r. b.; — ogłoszenie Król. Regencyi dotyczące się szkodliwych własności wywaru z kartofli wyrosłych; oraz dotyczące się uprawy ziemniaków; — następujące obwieszczenie cenzuralne: — Król. najwyższe kolegium cenzuralne dozwoliło dnia 4. m. b. sprzedaż następnych dzieł polskich: 1) Nr. 47 — 49. i Nr. 51. magazynu mód za r. 1835. 2) Nr. 45 — 50. za r. 1835. i Nr. 1. i 2. za r. 1836. muzeum domowego. 3) Nr. 93 — 95. i 97. (1835.) i do Nr. 105. (1836.) magazynu powszechnego. 4) Nr. 13 — 18. podróży malowniczej około świata. 5) Nr. 33 — 42. magazynu dla dzieci. 6) Zabawa w pytania i odpowiedzi. Warszawa 1836. 7) Kolenda dla dzieci czyli nowy elementarz. Warszawa 1835. 8) Mleczarka, romans obyczajowy przez de Coq, z francuzkiego prze-

kład Dmóchowskiego. 9) Pan Wojciech, czyli wzor pracy i oszczędności. 2 tomy. 10) Obraz Boga Rodzicy czyli dziecię zgubione, przekład z niemieckiego przez Schmidta. Warszawa 1836. 11) Nr. 6. oddziału 2. teatrów warszawskich, zawierający siedm dziewcząt pod bronią. Warszawa 1835. 12) Powieści z starego i nowego testamentu. Warszawa 1836. 2 tomy. 13) Wianek, noworocznik na r. 1836. przez F. Kaczanowskiego. Warszawa. 14) Żona, mąż i kochanek. Pawla de Coq. Przekład z francuzkiego, 4 tomy. Warszawa 1836. 15) Strategika szachowa Krupskiego. Warszawa 1835. 16) Zeszyt 37. 38. i 39. gabinetu romansów i powieści. Warszawa 1835. i 1836. 17) Tom 1 żywotów świętych. Warszawa 1836.; — doniesienie o chorobie bydłcej: z powodu wybuchnienia parchu pomiędzy owcami w Starym Trzcielu pow. Międzyrzeckiego, zostało nakazanem zakordonowanie miejsca we względzie komunikacyi co do owiec, wełny i ostrzej paszy., — i następujące obwieszczenie Król. Kommissyi Generalnej: z przedsięwziętego świeżo śledztwa okazało się, iż w prowincyi Poznańskiej 1) w 1733 włościach 18,936 gospodarstw włościńskich posiadzielom tychże prawem własności nadano; 2) posiadłość gruntowa gospodarstw tych wynosi 1,061,051 morgów miary pruskiej; 3) wartość tychże gospodarstw czyni około 7,105,916 talarów; 4) rozseparowanych zostało 3,627,965 morgów pruskich; 5) od rozmaitych uciążliwych służebności uwolnionych jest 597,023 morgów pruskich; 6) z pańszczyzny zniesiono: a) pociągowej 1,499,143 dni, b) ręcznej 3,241,186 dni, ogólnie 4,640,328 dni; 7) z zniesioną pańszczyzną i inne powinności, uzyskali dziedzice na wynagrodzenie siebie: a) gruntami włościńskimi częściowo odebranemi 123,124 morg. prusk., b) czynszem zbożowym corocznie 6491 szefli, c) czynszem pieniężnym rocznie 304,496 $\frac{1}{2}$ talarów, d) kapitałami 49,137 $\frac{1}{2}$ talarów, e) oszczędzonemi wzajemnemi napowrót załogami 287,548 $\frac{3}{8}$ talarów; 8) przy zasłych abluicjach pańszczyzny udzielone zostało uprawnionym przez obowiązane osoby, w nagrodę za abluowane przytém inne przedmioty, jako to: dziesięciny, wolne drzewo, wolne pastwisko i t. p. a) gruntami 33,071 morgów miary pruskiej, b) czynszem w zbożu corocznie 1,639 $\frac{3}{4}$ szefli, c) czynszem gotowym rocznie 19,260 $\frac{1}{2}$ talarów, d) kapitałami 13,465 $\frac{3}{4}$ talarów; 9) na uposażenie szkolek, przeznaczono w 972 miejscach: a) roli 7,608 $\frac{1}{2}$ morgów pruskich, b) kapitałami 40 talarów, c) dorocznym dochodem pienię-

żnym (rentą) 368 talarów; 10) skutkiem wszystkich separacji powstało: a) nowych folwarków pańskich 34, b) przebudowanych gospodarstw włościańskich 5,032, c) pomieszczeń dla komorników dworskich zarobnych 5,648.

(Nadesłano.) W przyszłą sobotę przybyły tu z Gotha artysta P. Hierling da się słyszeć w sali hotelu Saskiego na harmonice dzwonowo-szklanej, który to instrument do takiej przyprowadził doskonałości, iż słusznie za wynalazcę nowego instrumentu może być poczytywany. Zadolenie najwyższe, które P. Hierling przez grę swoją na pokojach królewskich w Berlinie sobie zjednał i świadectwa słynnych muzyków o doskonałości instrumentu i dzwięczności tonów jego, powinny być rękojmnią, że i tutejsza prześwietna publiczność na wieczorze muzycznym Pana Hierling przyjemnie się zabawi. Prosimy więc, aby go względami swými zaszczylić raczyła.

OBWIESZCZENIE.

Do publicznego wydzierżawienia dóbr' słacheckich Attendorf w powiecie Wschowskim leżących, na trzy lata od Sw. Jana r. b. zaczęwszy wyznaczonym jest termin na

dzień 5. Maja r. b.

o godzinie 10. zrana, przed Deputowanym Sędzią Ziemiańskim Gaede na który ochotę dzierżawić mających z tem nadmienieniem zapozywamy, że warunki w Registraturze naszej przejrzane być mogą.

Poznań, dnia 27. Lutego 1836.

Król. Główny Sąd Ziemiański.

Wydział pierwszy.

OBWIESZCZENIE.

Dobra Pądniewo w powiecie Mogilińskim położone, mają być od Sw. Jana r. b. na trzy lata pod warunkiem ustąpienia przy nastąpniej subhastacyi, najwięcej dającemu publicznie wydzierżawione.

Do czego termin na

dzień 16. Maja r. b.

w Izbie posiedzeń naszych przed Ur. Kurnatowskim, Konsyliarzem Głównego Sądu Ziemiańskiego, zrana o godzinie 10. jest wyznaczony, na który się dzierżawienia chęć mających z tem nadmienieniem zapożywa, że warunki dzierżawne w naszej Registraturze przejrzane być mogą.

Bydgoszcz, dnia 3. Lutego 1836.

Królewski Główny Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Do publicznej sprzedaży wieczysto dzierżawnego w Wągrowieckim powiecie położonego folwarku Bukowiec, którego realna wartość

podług sądowej tary 10,334 Tal. 27 sbgr. 11 fen. wynosi, i z którego kanon roczny w ilości 523 Tal. 20 sbgr. 10 fen. incl. 82½ Tal. w złocie opłaca się, ale do wyż podanej wartości pociągnięty nie został, wyznaczonym jest Termin przed Wnym Radcą Sprawiedliwości Kleemann, na

dzień 4go Lipca 1836 r.

przed południem o godzinie 11tej w lokalu podpisanego Sądu Ziemsko - Miejskiego, na który ochotę kupna mający z tem nadmienieniem zapozywają się, iż taxa i szczególne warunki kupna w Registraturze naszej przejrzani być mogą.

Przytem wzywają się wszyscy ci realni wierzyciele których pretensye w księdze hypotecnej folwarku wieczysto dzierżawnym Bukowiec jeszcze nie są zaciągnięte, aby z takowemi w wyznaczonym terminie zgłosili się, gdyż w przeciwnym razie z temiż swemi realnemi pretensyami do rzeczonoego folwarku wykluczonemi będą, i potem wieczne milczenie nakazane im zostanie.

Wągrowiec, dnia 25go Września 1835.

Król. Pruski Sąd Ziemsko - Miejski.

Z końcem bieżącego miesiąca znoszę handel mój w Poznaniu zupełnie, i polecam z tego powodu powtórnie zapasy moje win węgierskich w butelkach za ceny bardzo pomierne. Zarazem upraszam wszystkich mających do mnie jakowe pretensye, aby się do tego czasu o zapłatę do mnie zgłosili. Podobnież upraszam i JJ. PP. Debitorów moich, aby się do tego samego czasu z swych względem mnie powinności także wyzuć raczyli.

Poznań, dnia 15. Marca 1836.

C. S e n f t l e b e n.

Ceny zboża na Pruską miarę i wagę w Poznaniu.

Dnia 14. Marca 1836.

	Tal.	šgr.	ten.	do	Tal.	šgr.	fen.
Pszenica . . .	1	8	—	—	1	10	—
Żyto	—	25	—	—	—	26	—
Jęczmień	—	22	—	—	—	23	—
Owies	—	16	—	—	—	17	—
Tatarka	—	28	—	—	1	1	—
Groch	1	4	—	—	1	5	—
Ziemiaki	—	11	6	—	—	13	—
Siana cetnar à							
110 ff.	—	23	—	—	—	24	—
Słomy kopa à							
1200 ff	4	—	—	—	4	5	—
Masła garniec	1	18	—	—	1	20	—